

tants socis, d'adobs, llavors, sulfat, sofre i menjar per les bèsties, que obligava a molts transports, s'adquirí un camió, un G.M.C. de quatre tones. "Aquest fet motivà que es comencés a estudiar la manera d'obrir relacions amb d'altres cooperatives de consum, particularment amb les comarques d'Osona i el Ripollès, per portar-los els vins dels socis evitant els mitjancers (...). Una altra activitat important fou la dels treballs que es varen fer amb una casa exportadora de fruites a l'estranger (...), hi havia un excedent de fruita, sobretot préssecs, que es van poder col·locar i amb molt bon resultat econòmic. Durant la campanya es van fer dos o tres vagons setmanals que sortien principalment cap a França". (Castellbisbal 1900-1940).

Les activitats del sindicat van anar prosperant i es va comprar un altre camió, un Chevrolet, també de quatre tones. La necessitat de transport s'havia incrementat, doncs, a part dels anteriors, també havien d'anar a portar la fruita i la verdura dels associats als mercats de Terrassa i Sabadell.

Al 1934, s'aprovà la Llei de Contractes de Conreu. Seguint l'anàlisi d'Albert Balcells, aquesta llei diu que les terres es poden redimir: el qui demostrí que és l'amo dels ceps d'un terreny té el dret de comprar a llur propietari aquesta terra.

La llei estipulava la quantitat a pagar segons el líquid imponible de la finca, el pagament es podia fer en 15 anualitats amb un 5% d'interès. Com a requisit, s'establia que el conreador havia de fer com a mínim 18 anys que explotava aquella terra. D'acord amb la definició de l'Enciclopèdia Catalana, la Llei "fixava un mínim de 6 anys de contracte, establia el caràcter familiar de les explotacions i pràcticament impedia els desnonaments dels pagesos". Altres punts de la llei eren la prohibició del sotsarrendament i la reducció de la jornada del treballador assalariat del camp.

La Generalitat va aprovar el mateix any la "Llei de Bases de la Cooperació" o "Llei de Sindicats Agrícoles" que donava autonomia estatutària a cada cooperativa, establia la possibilitat de constituir Federacions d'àmbit local, comarcal i nacional, creava el Consell Superior de la Cooperació i articulava administrativament els sindicats dins la Generalitat a través del Departament d'Economia i Agricultura. Aquesta llei va tenir una vigència de dos anys, però va potenciar l'expansió de cooperació agrària per tot Catalunya.

Tornant a l'àmbit local, les collites dels anys 34 i 35 es liquidaren d'acord amb els contractes pendents de revisió, és